

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/201/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3110214210
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2013:3110214210.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom JUDr. Denisom Vékonym v právnej veci navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO 35787783, v konaní zastúpeného JUDr. Marekom Czompolym, advokátom, so sídlom Bratislava, Ventúrska 16 proti odporcovi 1/ U. J., štátnej občanke L. republiky, bytom M., J.. J. XXXX/X, 2/ T. J., štátnemu občanovi L. republiky, bytom M., J.. J. XXXX/X o zaplatenie 2.282,12 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 15C/201/2010-100 zo dňa 24. mája 2011 s a m e n í nasledovne:

I. Odporcovia 1) a 2) s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 735,87 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 608,38 eur od 01.06.2009 do zaplatenia a 1.294,29 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.294,29 eur od 05.05.2011 do zaplatenia, a to v pravidelných mesačných splátkach po 75 eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že prvá splátka je splatná do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť a omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľa z a m i e t a .

III. Odporcovia 1) a 2) s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 480,81 eur, všetko do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplatenia 2.282,12 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 608,38 eur od 1.5.2009 do zaplatenia a zo sumy 1.521,02 eur od 1.6.2009 do zaplatenia. Uviedol, že s odporcami uzatvoril dňa 26.1.2008 úverovú zmluvu na úver 20.000,- Sk, ktorý mali odporcovia vrátiť v 50 mesačných splátkach po 666,- Sk, teda spolu mali zaplatiť 33.300,- Sk so splatnosťou prvej splátky 15.2.2008. V dôsledku neplnenia dojednaných splátok zo strany odporcov odstúpil navrhovateľ od úverovej zmluvy dňa 9.3.2009 a toto odstúpenie bolo odporcom doručené dňa 1.4.2009 a dňa 31.5.2009 nadobudlo účinnosť. Z predmetného úverového vzťahu sú odporcovia navrhovateľovi dlžný 735,87 eur z čoho je 154,75 eur dlžné splátky úveru so splatnosťou do odstúpenia navrhovateľa od úverovej zmluvy, 550,61 eur dlžná istina úveru zo zvyšných splátok úveru so splatnosťou po odstúpení navrhovateľa od úverovej zmluvy bez úrokov, 30,50 eur z titulu vyúčtovaných zmluvných pokút za omeškanie so splácaním úveru. Ďalej odporcovia v rovnaký deň v predmetnej úverovej zmluve požiadali navrhovateľa o poskytnutie úverového rámca. Na základe tejto

žiadosti navrhovateľ vydal odporcom úverovú kartu a poskytol im úverový rámec vo výške 1.300,- eur, z ktorého odporcovia vyčerpali peňažné prostriedky spolu vo výške 1.477,03 eur. Aj od tejto úverovej zmluvy navrhovateľ pre neplnenie splátok odporcami odstúpil a to ku dňu 31.5.2009. Z tohto úverového vzťahu odporcovia dlžia navrhovateľovi spolu 1.546,25 eur, z čoho je 369,55 eur dlžné mesačné splátky úveru so splatnosťou do dňa odstúpenia od úverovej zmluvy s úrokmi, 1.151,47 eur dlžná úverová istina zo zvyšných splátok úveru so splatnosťou po odstúpení od zmluvy bez úrokov, 25,23 eur z titulu vyúčtovaných zmluvných pokút za meškanie so splácaním úveru.

Po vykonaní dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 15C/201/2010-100 zo dňa 24. mája 2011, ktorým odporcom 1) a 2) uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 735,87 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 608,38 eur od 01.06.2009 do zaplataenia a to v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur splatných vždy do 15. dňa v mesiaci až do úplného vyrovnania uvedeného dlhu s tým, že prvá splátka je splatná do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť; vo zvyšnej časti o zaplataenie 1.546,25 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.521,02 eur od 01.06.2009 do zaplataenia súd návrh navrhovateľa zamietol a o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo. Rozsudok súd odôvodnil tak, že v danej veci bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcom úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právnická osoba majúca v predmete podnikania poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a odporcovia sú fyzickými osobami, ktorým navrhovateľ úver poskytol za iným účelom ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Záväzkovo-právny vzťah účastníkov z predmetnej zmluvy o úvere spadá do režimu spotrebiteľských úverov upravených zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 1.4.2008. V konaní bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere navrhovateľ poskytol odporcom spotrebiteľský úver vo výške 20.000,- Sk a odporcovia sa zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky navrhovateľovi vrátiť vrátane dojednaných úrokov vo výške 25 % ročne v 50 mesačných splátkach po 666,- Sk splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Účastníci si zároveň dojednali, že odporcovia zaplataia navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % za každú splátku, s úhradou ktorej sa dostanú do omeškania viac ako 30 dní. Odporcovia si svoju platobnú povinnosť riadne neplnili, keď po 8. mesiaci 2008 prestali splácať dojednané splátky úveru. Navrhovateľ následne 9.3.2009 v súlade so zmluvnými dojednaniami odstúpil od úverovej zmluvy, čím sa stal splatným, celý dlh odporcov z predmetného úveru. Ku dňu odstúpenia od zmluvy dlžili odporcovia preukázane navrhovateľovi na nezaplataených dlžných splátkach 154,75 eur, 30,50 eur na zmluvných pokutách, ktoré im boli vyúčtované za omeškania so plácaním úveru a 550,61 eur na zostávajúcej, nezaplataenej istine úveru /bez úrokov/, ktorá sa stala splatnou odstúpením navrhovateľa od zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatoval že navrhovateľ má právo voči odporcom na zaplataenie sumy 735,87 eur /154,75 eur + 30,50 eur + 550,61 eur/. Keďže si odporcovia svoju povinnosť, uvedenú sumu navrhovateľovi zaplataiť, nesplnili riadne a včas, patrí podľa § 517 Občianskeho zákonníka navrhovateľovi popri istine nesplataeného úveru 608,38 eur i úrok z omeškania a to vo výške 9 %, čo zodpovedá výške stanovenej v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. /základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 % zvýšená 8 percentuálnych bodov/ a to odo dňa 1.6.2009, ktorý deň označil navrhovateľ, pričom v uvedený deň boli splatné už všetky nezaplataené splátky úveru i ostatné dlhy odporcov z predmetného úveru, ktoré sa stali splatnými pri odstúpení navrhovateľa od zmluvy 9.3.2009. Vo zvyšnej časti, kedy sa navrhovateľ domáhal od odporcov zaplataenia revolvingového úveru 1.546,25 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania posúdil súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný. V konaní nebolo preukázané, že by medzi navrhovateľom a odporcami došlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá by zodpovedala ustanoveniam § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžadujú písomnú formu zmluvy. Navrhovateľ súdu takúto písomnú zmluvu o revolvingovom úvere nepredložil a podľa jeho tvrdení malo prísť k uzatvoreniu zmluvy na základe ustanovení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej medzi účastníkmi dňa 26.1.2008, ktoré v časti C) obsahujú žiadosť odporcov o poskytnutie úverového rámca 20.000,- Sk. Odporca 2/ pritom vypovedal, že takúto zmluvu ani nemali s manželkou v úmysle uzatvoriť, nepotrebovali to a nevedeli o tom, že ju uzatvárajú. V prvom rade je tak potrebné uviesť, že takýto postup navrhovateľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy o úvere vnúti spotrebiteľovi v rámci predtlačenej formulára zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj žiadosť o uzatvorenie ďalšej zmluvy, o ktorú sa spotrebiteľ nezaujímal a jeho úmysel nesmeroval k jej uzatvoreniu /čo by bol samostatný dôvod neplatnosti takéhoto právneho úkonu/ by bolo nutné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku a preto by takáto zmluva bola nutné posúdená ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpory s dobrými mravmi /§ 39 Občianskeho zákonníka/. Takémuto

záveru však predchádza iný záver súdu a to ten, že medzi účastníkmi nebola žiadna platná zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená. Žiadosť odporcov v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru je podľa jej obsahu len žiadosťou, návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere s obsahom tam uvedeným. K uzatvoreniu zmluvy by navrhovateľ takýto návrh musel bezpodmienečne prijať a to v písomnej forme /§ 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka/, pretože ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vyžaduje pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch písomnú formu. Takéto písomné prijatie návrhu odporcov v konaní nebolo preukázané a navrhovateľ ho ani netvrdil. Preto súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi nebola uzatvorená platná zmluva o revolvingovom úvere a preto nemôže byť návrh navrhovateľa v časti revolvingového úveru dôvodný minimálne pokiaľ ide o nároky na zaplatenie úrokov z revolvingového úveru, poplatkov a zmluvných pokút, pre ktoré nároky by bola titulom len platná zmluva. Čo sa týka istiny uvedeného "revolvingového úveru" tu súd v rámci zásady iura novit curia musel dôvodnosť nároku navrhovateľa posúdiť aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, keď podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať; bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Ani posúdením zisteného skutkového stavu podľa uvedeného zákonného ustanovenia nedospel súd k záveru o dôvodnosti návrhu navrhovateľa pokiaľ ide o istinu "revolvingového úveru". Navrhovateľ síce tvrdí, že odporcovia čerpali pomocou úverovej karty, ktorú im vydal peňažné prostriedky v celkovej výške 1.477,03 eur ale tieto svoje tvrdenia dokladá len vlastným výpisom z účtu "revolvingového úveru" a vlastným potvrdením o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Tu je pritom potrebné poukázať na rozpor medzi žiadosťou o úverový rámec, v ktorom odporcovia žiadali o úverový rámec 20.000,- Sk a vyššie uvedeným listinami, ktoré navrhovateľ predložil a podľa ktorých mali odporcovia čerpať úver až do výšky viac ako dvojnásobnej oproti ich žiadosti. Okrem toho odporca 2/ vypovedal, že jemu ani manželke, odporkyňa 1/, nebola doručená žiadna úverová karta a žiadne peňažné prostriedky nevyberali. Navrhovateľ pritom nepreukázal, že kartu, pomocou ktorej mali byť uvedené peňažné prostriedky čerpané, doručil odporcom, resp. že ju títo prevzali. Súd je preto toho názoru, že v konaní nebolo preukázané ani výška peňažných prostriedkov, ktoré mali byť čerpané z tzv. revolvingového úveru a ani to, že takéto peňažné prostriedky čerpali práve odporcovia, ktorým by tak vzniklo bezdôvodné obohatenie prijatím plnenia bez právneho dôvodu, ktoré by boli povinný navrhovateľovi vydať. Návrh navrhovateľa v časti tzv. revolvingového úveru nie je preto dôvodný ani po posúdení zistených skutočností podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení. Na základe uvedených záverov súd odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 735,87 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 608,38 eur od 1.5.2009 do zaplatenia a vo zvyšnej časti o zaplatenie 1.546,25 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 1.521,02 eur od 1.6.2009 do zaplatenia návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. rozhodol, že povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 735,87 eur spolu s 9 % úrokom z omeškania zo sumy 608,38 eur od 1.5.2009 do zaplatenia, odporcovia splnia v pravidelných mesačných splátkach po 50 eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že prvá splátka je splatná do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť. K tomuto rozhodnutiu súd viedli zistené skutočnosti, že odporcovia sú dlhodobo nezamestnaný, odporkyňa 1/ sa stará o matku ale nepoberá za to žiadny príspevok ani dávku a odporca 2/ má príjem len z príležitostných brigád. Nemajú žiadny majetok a nepoberajú žiadne sociálne dávky. Tieto skutočnosti vyplynuli z výpovede odporcu 2/ ako účastníka konania. Pri takýchto pomeroch je prakticky nemožné jednorazové zaplatenie celého dlhu odporcov a preto súd zvolil jeho splatenie v splátkach, pričom výška určenej splátky rešpektuje aj právo navrhovateľa na ochranu jeho majetku, keď pri riadnom plnení splátok dôjde k splateniu dlhu do 15 mesiacov, čo sa súdu javí ako primeraná doba. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.. V predmetnej právnej veci nebol ani jeden z účastníkov plne úspešný a pomer úspechu účastníkov v konaní je v prospech odporcov, ktorý však náhradu trov konania neuplatňovali a preto súd rozhodol, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Predmetný rozsudok tunajšieho súdu bol na odvolanie navrhovateľa do zamietajúcej časti potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/187/2011-118 zo dňa 28. februára 2012. Rozsudok tunajšieho súdu č. k. 15C/201/2010-100 zo dňa 24. mája 2011 sa tak v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 5Co/187/2011-118 zo dňa 28. februára 2012 stal v celom rozsahu právoplatným.

Po právoplatnom skončení predmetnej právnej veci Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 14C/409/2012-18 zo dňa 21.1.2013 povolil obnovu konania v predmetnej právnej veci. Uznesenie sa stalo právoplatným dňa 15.3.2013 a z jeho odôvodnenia vyplýva, že dňa 18.09.2012 bolo navrhovateľovi doručené uznesenie Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne o zastavení trest. stíhania ČVS: ORP-417/2-OVK-TN-2012 zo dňa 05.09.2012, kde navrhovateľ podal trestné oznámenie z podozrenia neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty na tom skutkovom základe, že odporcom 1/ a 2/ bol poskytnutý klasický spotrebiteľský úver 20.000,-Sk. Súčasťou zmluvy bol aj návrh na uzavretie zmluvy o poskytnutí úverového rámca, ktorého súčasťou bolo aj vydanie kreditnej karty na meno odporkyne 1/. Touto kartou boli oprávnení disponovať odporcovia 1/ a 2/. Úspešné výbery prebehli z bankomatov v Trenčíne a vo Vrábloch v období od mája do augusta 2008, pričom nakoniec odporkyňa 1/ vo svojej výpovedi priznala, že v skutočnosti predmetnú kartu obdržala a predmetnom období vykonala sporné výbery z bankomatov. Úverovú kartu teda používala osoba na to zo zmluvy oprávnená. Na základe uvedeného mal potom súd za to, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ po právoplatnom skončení konania vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 15C/201/2010 získal dôkazy, ktoré nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ktoré by mu mohli privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Jeho návrh v konaní sp. zn. 15C/201/2010 bol zamietnutý čiastočne aj z dôvodov, že sa nepreukázalo, kto používal platobnú kartu vydanú navrhovateľom a čerpal z nej finančné prostriedky. Skutočnosť, že to bola odporkyňa 1/ vyšli najavo až po ukončení trestného konania ČVS. ORP-417/2-OVK-TN-2012, o čom sa navrhovateľ dozvedel dňa 18.09.2012, kedy mu bolo toto uznesenie doručené. Návrh na obnovu konania bol podaný na súd dňa 3.10.2012, teda v lehote 3 mesiacov od vtedy, ako sa navrhovateľ o dôvode obnovy konania dozvedel a lehota 3 rokov od právoplatnosti pôvodného rozsudku ešte navrhovateľovi neuplynula. Súd dospel k záveru, že sú splnené podmienky pre obnovu konania a návrhu na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 15C/210/2010 preto vyhovel.

Po právoplatnom povolení obnovy konania tunajší súd doplnil v predmetnej právnej veci dokazovanie oboznámením obsahu vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Trenčíne číslo ORP-417/2-OVK-TN-2012 a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľ podal na Okresnej prokuratúre v Trenčíne trestné oznámenie na neznámeho páchatela pre podozrenie zo spáchania trestného činu neoprávnenej výroby a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákonníka, keď v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15C/201/2010 nebolo nesporne preukázané, že odporkyňa 1/ čerpala peňažné prostriedky navrhovateľa cestou kreditnej karty navrhovateľa, pričom je ale nesporné, že zo strany navrhovateľa došlo k odfinancovaniu peňažných prostriedkov prostredníctvom tejto kreditnej karty a teda k následnému neoprávnenému čerpaniu neznámym páchatelom. Odporkyňa 1/ v postavení svedka pri výsluchu pred vyšetrovateľom dňa 3.9.2012 vypovedala, že predmetná kreditná karta Mastercard č. 5267653101087917 jej bola doručená poštou a ona z nej postupne, v období od mája do augusta 2008, vyberala peniaze na viacerých miestach v Trenčíne. K výpovedi svojho manžela, odporcu 2/, v konaní tunajšieho súdu sp. zn. 15C/201/2010, ktorý vypovedal, že o kartu nežiadali a ani ju neobdržali, odporkyňa 1/ uviedla, že jej manžel to doplietol, na súd mala ísť ona ale bol vtedy chorá.

Na základe uvedených skutočností s prihliadnutím ku skutočnostiam, ktoré boli v konaní preukázané dokazovaním vykonaným pred povolením obnovy konania súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je z prevažnej časti dôvodný.

V konaní bolo ešte pred povolením obnovy konania vykonaným dokazovaním preukázané, že navrhovateľ poskytol odporcom úver 20.000,- Sk na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako právnická osoba majúca v predmete podnikania poskytovanie úverov z vlastných zdrojov a odporcovia sú fyzickými osobami, ktorým navrhovateľ úver poskytol za iným účelom ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Záväzkovoprávny vzťah účastníkov z predmetnej zmluvy o úvere spadá do režimu spotrebiteľských úverov upravených zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 1.4.2008. Odporcovia sa preukázane v zmluve zaviazali poskytnuté peňažné prostriedky navrhovateľovi vrátiť vrátane dojednaných úrokov vo výške 25 % ročne v 50 mesačných

splátkach po 666,- Sk splatných vždy k 15. dňu v mesiaci. Účastníci si zároveň dojednali, že odporcovia zaplatia navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 8 % za každú splátku, s úhradou ktorej sa dostanú do omeškania viac ako 30 dní. Odporcovia si svoju platobnú povinnosť riadne neplnili, keď po 8. mesiaci 2008 prestali splácať dojednané splátky úveru. Navrhovateľ následne 9.3.2009 v súlade so zmluvnými dojednaniami odstúpil od úverovej zmluvy, čím sa stal splatným, celý dlh odporcov z predmetného úveru. Ku dňu odstúpenia od zmluvy dlžili odporcovia preukázane navrhovateľovi na nezaplatených dlžných splátkach 154,75 eur, 30,50 eur na zmluvných pokutách, ktoré im boli vyúčtované za omeškania so plácaním úveru a 550,61 eur na zostávajúcej, nezaplatenej istine úveru /bez úrokov/, ktorá sa stala splatnou odstúpením navrhovateľa od zmluvy. Vychádzajúc z uvedeného súd konštatoval že navrhovateľ má právo voči odporcom na zaplatenie sumy 735,87 eur /154,75 eur + 30,50 eur + 550,61 eur/. Keďže si odporcovia svoju povinnosť, uvedenú sumu navrhovateľovi zaplatiť, nesplnili riadne a včas, patrí podľa § 517 Občianskeho zákonníka navrhovateľovi popri istine nesplateného úveru 608,38 eur i úrok z omeškania a to vo výške 9 %, čo zodpovedá výške stanovenej v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. /základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 % zvýšená 8 percentuálnych bodov/ a to odo dňa 1.6.2009, ktorý deň označil navrhovateľ, pričom v uvedený deň boli splatné už všetky nezaplatené splátky úveru i ostatné dlhy odporcov z predmetného úveru, ktoré sa stali splatnými pri odstúpení navrhovateľa od zmluvy 9.3.2009.

Čo sa týka návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie revolvingového úveru 1.546,25 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania posúdil súd návrh navrhovateľa ako dôvodný len čiastočne. V konaní nebolo preukázané, že by medzi navrhovateľom a odporcami došlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá by zodpovedala ustanoveniam § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktoré vyžadujú písomnú formu zmluvy. Navrhovateľ súdu takúto písomnú zmluvu o revolvingovom úvere nepredložil a podľa jeho tvrdení malo prísť k uzatvoreniu zmluvy na základe ustanovení zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru uzavretej medzi účastníkmi dňa 26.1.2008, ktoré v časti C) obsahujú žiadosť odporcov o poskytnutie úverového rámca 20.000,- Sk. Odporca 2/ pritom vypovedal, že takúto zmluvu ani nemali s manželkou v úmysle uzatvoriť, nepotrebovali to a nevedeli o tom, že ju uzatvárajú. V prvom rade je tak potrebné uviesť, že takýto postup navrhovateľa, ktorý pri uzatváraní zmluvy o úvere vnútri spotrebiteľovi vrámci predtlačenej formulára zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj žiadosť o uzatvorenie ďalšej zmluvy, o ktorú sa spotrebiteľ nezaujímal a jeho úmysel nesmeroval k jej uzatvoreniu /čo by bol samostatný dôvod neplatnosti takéhoto právneho úkonu/ by bolo nutné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku a preto by takáto zmluva bola nutne posúdená ako absolútne neplatný právny úkon pre rozpory s dobrými mravmi /§ 39 Občianskeho zákonníka/. Takémuto záveru však predchádza iný záver súdu a to ten, že medzi účastníkmi nebola žiadna platná zmluva o revolvingovom úvere uzatvorená. Žiadosť odporcov v zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru je podľa jej obsahu len žiadosťou, návrhom na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere s obsahom tam uvedeným. K uzatvoreniu zmluvy by navrhovateľ takýto návrh musel bezpodmienečne prijať a to v písomnej forme /§ 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka/, pretože ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vyžaduje pre zmluvy o spotrebiteľských úveroch písomnú formu. Takéto písomné prijatie návrhu odporcov v konaní nebolo preukázané a navrhovateľ ho ani netvrdil. Preto súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi nebola uzatvorená platná zmluva o revolvingovom úvere a preto nemôže byť návrh navrhovateľa v časti revolvingového úveru dôvodný minimálne pokiaľ ide o nároky na zaplatenie úrokov z revolvingového úveru, poplatkov a zmluvných pokút, pre ktoré nároky by bola titulom len platná zmluva. Čo sa týka istiny uvedeného "revolvingového úveru" tu súd v rámci zásady iura novit curia musel dôvodnosť nároku navrhovateľa posúdiť aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení, keď podľa § 451 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať; bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. V tomto zmysle bolo dokazovaním vykonaným po povolení obnovy konania zistené, že aj keď to odporca 2/ v konaní pred súdom popieral, jeho manželka, odporkyňa 1/ pri šetrení trestného oznámenia navrhovateľa priznala, že karta k vyššie uvedenému „revolvingovému úveru“ bola odporcom zo strany navrhovateľa doručená a odporkyňa 1/ ju používala na vyberanie peňažných prostriedkov. Keďže bolo preukázané, že pomocou tejto karty boli čerpané peňažné prostriedky v celkovej sume 1.447,25 eur a na ich splatenie bolo zo strany odporcov zaplatené 152,96 eur, istina doposiaľ nevrátených peňažných prostriedkov, ktoré boli vyčerpané pomocou uvedenej karty je 1.294,29 eur. Táto suma tak predstavuje bezdôvodné obohatenie, ktoré vzniklo odporcom plnením bez právneho dôvodu /zmluva o revolvingovom úvere

nebola ani uzatvorená ako je vyššie zdôvodnené/ a to na úkor navrhovateľa, ktorému sú odporcovia 1/ a 2/ povinný spoločne a nerozdielne toto bezdôvodné obohatenie vydať. Popri istine bezdôvodného obohatenia sú povinní odporcovia zaplatiť navrhovateľovi aj úrok z omeškania z istiny 1.294,29 eur pretože na výzvu navrhovateľa - návrh na začatie konania v predmetnej právnej veci, ktorá im bola doručená dňa 4.5.2011 sumu bezdôvodného obohatenie nevydali a tak sa dňom nasledujúcim, 5.5.2011, dostali do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu /§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka/, čím navrhovateľovi vzniklo právo požadovať od nich i úrok z omeškania vo výške 9,25 %, čo zodpovedá výške stanovenej v zmysle nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. /základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1,25 % zvýšená 8 percentuálnych bodov/ a to odo dňa 5.5.2011 do zaplataenia. Skorší deň doručenia výzvy navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia zo strany odporcov, ako bol deň doručenia návrhu na začatie konania, nebol v konaní preukázaný. Vo zvyšnej časti o zaplataenie 226,73 eur titulom „revolvingového úveru“ a 9,5 % úroku z omeškania z uvedenej sumy od 5.5.2011 do zaplataenia a 9 % úroku z omeškania zo sumy 1.521,02 eur od 1.6.2009 do 4.5.2011 súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Na základe uvedených záverov potom súd podľa § 235 ods. 2 O.s.p. zmenil rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 15C/201/2010-100 zo dňa 24. mája 2011, pretože bolo preukázané, že tento nebol v časti o zaplataenie istiny 1.294,29 eur tzv. revolvingového úveru s príslušenstvom vecne správny.

Súd tak odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi 735,87 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 608,38 eur od 01.06.2009 do zaplataenia a 1.294,29 eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.294,29 eur od 05.05.2011 do zaplataenia. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol.

Zároveň súd podľa § 160 ods. 1 O.s.p. rozhodol, že uvedený dlh voči navrhovateľovi odporcovia splnia v pravidelných mesačných splátkach po 75 eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci, až do úplného vyrovnania dlhu s tým, že prvá splátka je splatná do 15. dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť. K tomuto rozhodnutiu súd viedli zistené skutočnosti, že odporcovia sú dlhodobo nezamestnaný, odporkyňa 1/ sa stará o matku ale nepoberá za to žiadny príspevok ani dávku a odporca 2/ má príjem len z príležitostných brigád. Nemajú žiadny majetok a nepoberajú žiadne sociálne dávky. Tieto skutočnosti vyplynuli z výpovede odporcu 2/ ako účastníka konania. Pri takýchto pomeroch je prakticky nemožné jednorazové zaplataenie celého dlhu odporcov a preto súd zvolil jeho splataenie v splátkach, pričom výška určenej splátky rešpektuje aj právo navrhovateľa na ochranu jeho majetku, keď pri riadnom plnení splátok dôjde k splataeniu istiny dlhu v lehote 27 mesiacov, čo sa súdu javí ako primeraná doba, pričom nesplácanie určených splátok bude viesť k zosplataeniu celého dlhu.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.. V predmetnej právnej veci bol úspešnejší navrhovateľ a to v pomere 77,92 % /2.030,16 eur priznaných - 251,96 eur zamietnutých = 1.778,20 eur, čo v pomere k predmetu konania 2.282,12 eur je 77,92 %/. Súd preto navrhovateľovi priznal proti odporcom 1/ a 2/ pomernú časť náhrady trov konania. Trovy konania navrhovateľa predstavujú 136,50 eur za zaplataený súdny poplatok z návrhu na začatie konania a 480,56 eur za trovy právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia potom konkrétne predstavujú tarifnú odmenu 91,29 eur za prevzatie a prípravu zastúpenia + 7,21 eur režijný paušál, tarifnú odmenu 91,29 eur za písomný návrh na začatie konania + 7,21 eur režijný paušál, tarifnú odmenu 22,81 eur (25 % z tarifnej odmeny 91,29eur) za účasť na pojednávaní dňa 17.3.2011, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci + 7,41 eur režijný paušál, tarifnú odmenu 71,37 eur za písomné odvolanie proti rozsudku + 7,41 eur režijný paušál, náhradu cestovného 14,56 eur za cestu právneho zástupcu navrhovateľa z Bratislavy do Trenčína a späť na pojednávanie dňa 17.3.2011, náhradu za stratu času pri vyššie uvedenej ceste 98,80 eur (8 x aj začatých polhodín á 12,35 eur) a 61,20 eur ako 20 % DPH zo súčtu tarifných odmien a režijných paušálov. Výška tarifnej odmeny bola určená podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v súlade s tarifnou hodnotou sporu. Výška režijného paušálu bola určená podľa § 16 ods. 3 uvedenej vyhlášky ako jedna stotina výpočtového základu pre roky 2010 (prvé dva úkony právnej pomoci) a 2011 (druhé dva úkony právnej pomoci). Náhrada cestovného bola určená

podľa ustanovení zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Náhrada za stratu času pri ceste dňa 17.3.2011 bola určená podľa § 17 ods. 1 uvedenej vyhlášky ako jedna šesťdesiatina výpočtového základu pre rok 2011 za každú aj začatú polhodinu cesty. Celkovo je suma trov konania navrhovateľa 617,06 eur /136,50 eur + 480,56 eur/, z čoho 77,92 % je 480,81 eur. Odporcom 1/ a 2/ preto súd uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 480,81 eur do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu za trovy právneho zastúpenia pri úkonoch právnej pomoci - návrh na obnovu konania a za súdny poplatok z návrhy na obnovu konania, pretože tieto boli predmetom priznanej náhrady trov konania navrhovateľa v konaní o povolenie obnovy konania sp. zn. 14C/409/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 2 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Pokiaľ si povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže sa oprávnený domáhať jej splnenia prostredníctvom exekúcie.